

Arrest

nr. 122 817 van 22 april 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Shaansi. U werd geboren in Mogadishu op (...), maar verhuisde in 1991 met uw familie naar Qoryooley in Lower Shabelle. Jullie woonden in de wijk Wadajir, waar u ook lager onderwijs volgde. Middelbaar onderwijs volgde u in de wijk Halane. In 2008 ging u studeren aan de universiteit in Maleisië. In juli 2013 ging u op bezoek bij uw familie in Qoryooley, Somalië. Uw vader hield een handelszaak open in de wijk Wadajir. Hij ontving bedreigingen van Al Shabaab, zij beschuldigden uw vader ervan te handelen met de overheid. Op 14 oktober 2013 werd uw vader gedood door Al Shabaab, waarop u de verantwoordelijkheid van de zaak moest overnemen. Op 7 december 2013 werd uw zus meegenomen door leden van Al Shabaab, u vernam niets meer over haar sindsdien. Via een vriend raakte u in contact met een journalist van Radio Shabelle, die u de kans gaf uw verhaal te doen. U stelde de praktijken van Al Shabaab aan de

kaak. Sindsdien werd u per sms bedreigd door Al Shabaab, ze zeiden dat ze u zouden doden. Op 31 december 2013 werd uw broer in de zaak van uw vader gedood door Al Shabaab. Uw moeder was als eerste ter plaatse, ze belde u op en raadde u aan te vluchten. U was op bezoek bij een vriend op dat moment en u vertrok naar Mogadishu zonder naar huis terug te keren. Vanuit Mogadishu vertrok u de volgende dag per voertuig naar Kenia, waar u op 4 januari 2014 aankwam. U nam een vlucht naar Maleisië en op 24 januari 2014 een vlucht naar Bangladesh, waar u een maand verbleef. Op 23 februari 2014 vloog u via Turkije naar België, waar u dezelfde dag aankwam. U werd op de luchthaven tegengehouden omdat u documenten met een niet gelijkende foto gebruikte en vroeg meteen politiek asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt dat u geen documenten voorlegt die uw reisweg vanuit Somalië ondersteunen. U werd in de luchthaven aangetroffen met documenten die uw reisweg vanuit Kuala Lumpur (Maleisië) naar Brussel, via Dhaka (Bangladesh) en Istanbul (Turkije) ondersteunen. Bovendien verklaarde u bij ondervraging dat uw volledige reisweg Kuala Lumpur – Dhaka – Istanbul – Brussel f. U zou met een vervalst Somalisch paspoort op een andere naam vanuit Maleisië naar Dhaka gereisd zijn en met een paspoort dat u niet toebehoorde vanuit Dhaka naar Brussel. U verklaarde eveneens dat uw origineel Somalisch paspoort nog in Maleisië zou zijn, waar u vijf jaar lang studeerde aan de universiteit. U toonde wel een scan van dit originele paspoort, op naam van N. I. I. (...). (Zie 'Werkfiche kandidaat politiek vluchteling' in administratief dossier.) Op de documenten die bij u werden aangetroffen betreffende uw reis van Kuala Lumpur naar Dhaka, staat inderdaad de naam A. (...) vermeld, en dus niet uw eigen naam (zie kopie boarding pass en document van 'Asia Travel Mart' in administratief dossier). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u aanvankelijk eveneens uw authentiek paspoort in Maleisië achtergelaten te hebben maar nadien trok u deze verklaring in en stelde u dat u het in Somalië achterliet en dat u denkt dit steeds zo gezegd te hebben (zie verklaring DVZ in administratief dossier, pt. 26 a). Voor het Commissariaat-Generaal (hierna CGVS) verklaart u eveneens dat u uw paspoort in Somalië achterliet en dat de scan in uw dossier het paspoort betreft waarmee u van Kuala Lumpur naar Dhaka reisde. U kocht dit paspoort in Nairobi, maar gebruikte uw werkelijke identiteitsgegevens, omdat u anders in Maleisië niet kon verder studeren. (Zie gehoorverslag CGVS p. 16.) Deze verklaringen zijn strijdig met uw verklaringen voor het luchthavenpersoneel (zie 'Werkfiche kandidaat politiek vluchteling' in administratief dossier) en met de documenten die bij u werden aangetroffen in verband met uw vlucht van Kuala Lumpur naar Dhaka (zie kopie boarding pass en document van 'Asia Travel Mart' in administratief dossier), waarop telkens de naam A. (...) vermeld staat. Bijgevolg kunnen er ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw voorgehouden reisweg en bijgevolg bij uw geloofwaardigheid in het algemeen. Op de documenten van de universiteit uit Maleisië die u bijhad staat weliswaar uw naam vermeld, maar geen geboortedatum of nationaliteit. Gezien uw wisselende en strijdige verklaringen betreffende uw reisweg en documenten zal uw Somalische nationaliteit geverifieerd moeten worden aan de hand van uw verklaringen.

U stelde in Qoryooley de lagere en middelbare school vervolledigd te hebben, waarna u in Maleisië aan de universiteit ging studeren (zie CGVS p. 5). U bent relatief hoogopgeleid en dus zou u zeker correct moeten kunnen antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan u stelt afkomstig te zijn. Weliswaar stelde u sinds 19-jarige leeftijd enkele jaren in Maleisië gestudeerd te hebben, u stelde eveneens recent teruggekeerd te zijn naar Somalië en er van juli 2013 (CGVS p. 6) tot 1 januari 2014 verbleven te hebben (CGVS p. 15). Uw kennis over de regio Qoryooley en de Somalische geo-politieke situatie aldaar laat echter te wensen over waardoor uw beweerde Somalische nationaliteit ernstig kan betwijfeld worden. Ook met betrekking tot uw kennis van het Somalische clansysteem kunnen opmerkingen gemaakt worden.

Met betrekking tot uw reisweg kan meer specifiek nog opgemerkt worden dat u weliswaar stelt met de wagen van Mogadishu naar Nairobi gereden te zijn (CGVS p. 15), toch kan u geen enkele plaats opnoemen tussen Mogadishu en Nairobi (CGVS p. 15). U kan zich zelfs niet herinneren bij welke plaats u de grens met Kenia over ging (CGVS p. 15). Nochtans zou men verwachten dat u op zijn minst enkele van de grote plaatsen die u onderweg tegenkwam zou kunnen opnoemen, zelfs indien u een gedeelte van de reis sliep (CGVS p. 15).

Bovendien blijkt dat uw geografische kennis van Lower Shabelle en meer specifiek van Qoryooley, uw beweerde regio van herkomst, te wensen overlaat.

Weliswaar kon u enige oppervlakkige kennis over de districten van Lower Shabelle en de wijken van stad Qoryooley ten toon spreiden (CGVS p. 6), met betrekking tot andere meer concrete informatie over de stad legde u verklaringen af die strijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Zo verklaarde u dat de rivier de Shabelle door de wijk Wadajir stroomt en dat de andere wijken aan één kant van de rivier liggen (CGVS p. 6). Ook verklaarde u dat de verharde weg die van Marka komt evenwijdig met de rivier loopt (CGVS p. 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de rivier langs de stad loopt, maar er buiten blijft en dat ze de weg vanuit Marka kruist vlak voor de stad, ten zuidoosten van de stad (zie informatie administratief dossier). Eveneens blijkt uit dezelfde informatie dat er vlakbij de stad een dam op de rivier gebouwd is om de irrigatie van de omliggende velden te regelen. De regio blijkt ook in 1961, 1981 en 1997-1998 ernstig getroffen te zijn geweest door overstromingen. U stelt echter dat er geen dammen zijn op de rivier, noch herinnert u zich ooit gehoord te hebben van overstromingen (CGVS p. 8).

Gevraagd plaatsen op te noemen in de buurt van Qoryooley, blijkt u slechts drie plaatsen te kunnen opnoemen (CGVS p. 8). Van geen van deze dorpjes kan u schatten hoe ver ze zijn (CGVS p. 8). Gevraagd welke plaatsen men kan vinden langs de weg tussen Qoryooley, kan u slechts één plaats noemen (CGVS p. 9). Op de kaart worden nochtans verschillende plaatsen tussen Qoryooley en Marka teruggevonden, maar niet 'Warirow', de plaats die u noemt. Verder herinnert u zich geen enkel dorp of plaats in de buurt van Qoryooley, hoewel op de kaart verschillende namen kunnen worden teruggevonden (zie informatie administratief dossier). Gevraagd welk van de districten die u opnoemde het verst van Qoryooley gelegen is, stelt u dat dit Afgoye is (CGVS p. 7), hoewel Wanla Weyn nog een heel eind voorbij Afgoye ligt. De naam van de stad Janale, op nog geen 30 km van Qoryooley, herkent u in het geheel niet wanneer deze u wordt aangeboden (CGVS p. 14).

Met betrekking tot uw kennis van het Somalische clansysteem kan het volgende opgemerkt worden:

Weliswaar kan u de 4 belangrijkste clans in Somalië opnoemen (CGVS p. 5), maar u kan slechts bijzonder weinig subclans van deze clans noemen. Van de twee belangrijke Somalische clans, Abgal en Habar Gidir, kan u geen enkele subclan noemen (CGVS p. 5). Nochtans stelt u dat de Habar Gidir in de meerderheid zijn in uw regio (CGVS p. 7), waardoor men zou verwachten dat u op zijn minst van deze clan enkele subclans zou kunnen noemen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt is Qoryooley het thuisgebied van de Jiddo en Garre clans. De clan Jiddo noemt u echter in het geheel niet (CGVS p. 5, 7, 8). Sinds het uitbreken van de burgeroorlog in 1990 kwamen er meer en meer Hawiye clans naar Lower Shabelle, voornamelijk de Habar Gidir subclan Ayr. Eens te meer is het dus eigenaardig dat u geen enkele subclan van Habar Gidir kan noemen (CGVS p. 5, 7).

De lacunes in uw socio-politieke kennis over Qoryooley en Lower Shabelle, uw beweerde regio van herkomst, bevestigen verder de ongelooftwaardigheid van uw Somalische nationaliteit.

U noemt Mohamed Indha-Adde als iemand die de controle had voor Al Shabaab kwam en stelt dat hij bij de Islamic Courts Union (ICU) hoorde (CGVS p. 10). De volledige naam van Indha-Adde, Yusuf Mohamed Siyad, herkent u echter niet wanneer hij u wordt aangeboden (CGVS p. 14). Evenmin herkent u de naam Mohamed Abu Abdalla (CGVS p. 14), nochtans de leider van Al Shabaab voor uw regio, ook tijdens de periode dat u in Somalië was en problemen had met Al Shabaab. Zelf noemt u Mukthar Robow als leider van Lower Shabelle. Deze man is echter een algemeen leider en gewezen woordvoerder van de groep (zie informatie administratief dossier). Gevraagd of er nog andere leiders gekend zijn voor de regio Lower Shabelle, stelt u dat niemand het kan weten, omdat ze hun gezicht bedekken (CGVS p. 14). Daar Mohamed Abu Abdalla in verschillende media genoemd wordt als de leider van Lower Shabelle voor Al Shabaab, blijkt duidelijk dat men sommige van de leiders wel degelijk kan kennen. Men kan niet aannemen dat een hoogopgeleide jongeman als uzelf, die in Somalië zelfs een journalist contacteerde om te getuigen over de praktijken van Al Shabaab, geen notie zou hebben van het feit dat bepaalde Al Shabaab leiders wel degelijk gekend zijn. Bovendien zou men verwachten dat u de namen zou kennen van degenen die de groep in uw regio leidden op het moment dat u er verbleef, of toch op zijn minst dat u deze namen zou herkennen. Verder valt op dat u stelt dat de ICU pas de controle over uw regio overnamen nadat u uit het land vertrok in 2008. U stelt terecht dat de ICU de controle weer verloor nadat de overheid hen verdreef en dat Al Shabaab daarna opkwam. (CGVS p. 10.) Het feit dat u deze opeenvolging van gebeurtenissen correct weergeeft, maar vervolgens foutief stelt dat de ICU pas na uw vertrek opkwamen, terwijl ze in werkelijkheid reeds in 2006 de controle hadden, maakt dat uw kennis bijzonder ingestudeerd overkomt. Ook het weer overnemen van de controle door de overheid gebeurde immers al voor uw vertrek uit het land (zie informatie administratief dossier). Over de aanwezigheid van Ethiopische troepen in Qoryooley (zie info) zegt u in het geheel niets (CGVS p. 10, 11).

Ondanks het feit dat u er herhaaldelijk op gewezen werd dat het onjuist weergeven van uw nationaliteit, afkomst of verblijf in bepaalde landen tot een weigeringsbeslissing zou kunnen leiden (CGVS p. 3, 16), bleef u volhouden in Qoryooley gewoond te hebben van 1991 tot 2008 (CGVS p. 5) en er opnieuw verbleven te hebben van juli 2013 (CGVS p. 6) tot 1 januari 2014 (CGVS p. 15). Bovenbeschreven lacunes en tegenstrijdigheden met beschikbare informatie maken echter dat u uw Somalische nationaliteit en uw verblijf in Qoryooley niet heeft aangetoond. Uw kennis van het land

dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Tenslotte dient opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U hebt immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg hebt u dan ook niet aangetoond dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen bij een terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u voorlegt werden reeds eerder besproken. U legt geen authentieke identiteitsdocumenten voor die u toebehoren, waardoor uw identiteit en nationaliteit niet als bewezen kan worden beschouwd. Sowieso is de betrouwbaarheid van Somalische documenten gering, gezien het gebrek aan centrale administratie en archivering van persoonsegegevens sinds het uitbreken van de burgeroorlog in 1990 (zie informatie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat

de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad merkt voorafgaandelijk op dat daar waar in de bestreden beslissing gesteld wordt *“U werd op 13 maart 2014 gehoord in transitcentrum Caricole, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 14u27 tot 17u22. Uw advocate, meester A.-M. D. (...) was aanwezig van 14u27 tot 15u57.”*, uit het gehoorverslag (administratief dossier, stuk 3) evenwel blijkt dat niet meester A.-M. D. aanwezig was op het gehoor, maar wel meester N. Z.. Het betreft een louter materiële vergissing die geen betrekking heeft op het feitenrelaas of de eigenlijke motivering van de bestreden beslissing en die de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing niet aantast.

2.2.4.1. Verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift dat zij Somalische is. Haar vader en broer zijn gedood door Al Shabaab. Haar zus is meegenomen door Al Shabaab en sindsdien heeft zij niets meer van haar vernomen. Verzoekende partij vreest enorm voor haar leven sinds de laatste dreigementen van Al Shabaab. Na de dood van haar broer, is verzoekende partij meteen op de vlucht geslagen. Zij is niet meer naar huis gegaan om afscheid te nemen van haar moeder, noch om haar documenten op te halen of enig ander materiaal. Verzoekende partij heeft alles achtergelaten omdat zij voor haar leven vreest.

2.2.4.2. De Raad wijst verzoekende partij erop dat het louter herhalen van het asielrelaas niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278), aangezien zij, om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, concrete argumenten dient aan te brengen, alwaar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Evenzo wenst de Raad te benadrukken dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging, niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Immers moet elke asielaanvraag op individuele wijze onderzocht worden, waarbij de asielzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij het slachtoffer is of kan worden van een persoonlijke en systematische vervolging, dan wel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.5.1. Inzake de opmerking van verwerende partij dat verzoekende partij geen documenten voorlegt die haar reisweg vanuit Somalië ondersteunen en dat zij bovendien wisselende en strijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende haar reisweg en documenten, waardoor haar Somalische nationaliteit geverifieerd zal moeten worden aan de hand van haar verklaringen, onderstreept verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij haar eigen paspoort heeft moeten achterlaten in Somalië. Zij heeft een vals Somalisch paspoort gekocht om naar Dakha te kunnen vluchten en vervolgens heeft zij Duitse identiteitspapieren gekocht om naar België te kunnen vluchten, alwaar zij uiteindelijk asiel heeft aangevraagd.

Daarnaast brengt verzoekende partij nog een kopie van haar paspoort en een kopie van haar geboorteakte bij, die zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlagen 3 en 4). Verzoekende partij heeft deze stukken recentelijk uit Somalië ontvangen. Verzoekende partij wijst erop dat Somalië wordt vermeld in het koninklijk besluit van 17 januari 2013 tot vaststelling van de lijst van landen waar het verkrijgen van akten van geboorte onmogelijk is of op zware moeilijkheden botst. Voor Somalië wordt zodus aanvaard dat een geboorteakte heel moeilijk kan worden verkregen, doch heeft verzoekende partij haar best gedaan om vanuit een gesloten instelling via haar oom in Somalië voorgaande documenten te kunnen bekomen.

2.2.5.2. De Raad is vooreerst van oordeel dat de loutere verwijzing naar één versie van haar verklaringen, hetgeen zij doet door te stellen dat zij haar eigen paspoort heeft achtergelaten in Somalië, dat zij een vals Somalisch paspoort gekocht heeft om naar Dhaka te kunnen vluchten en dat zij vervolgens Duitse identiteitspapieren heeft gekocht om naar België te kunnen vliegen, allesbehalve volstaat om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen voor het luchthavenpersoneel, haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en haar verklaringen op het Commissariaat-generaal te verklaren dan wel te weerleggen. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om desbetreffend motief met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft. Verzoekende partij onderneemt geen enkele poging in haar verzoekschrift om de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren, zodat de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing onverminderd overeind blijft.

Betreffende de door verzoekende partij bijgebrachte documenten (bijlagen 3 en 4) merkt de Raad op dat deze faxberichten betreffen en dat aan faxberichten en/of fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Hierbij dient er tevens op te worden gewezen dat uit de "*Subject Related Briefing: Somalië – Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991*" van 15 maart 2012 (administratief dossier, stuk 11) blijkt dat de betrouwbaarheid van Somalische documenten sowieso gering is, gezien het gebrek aan centrale administratie en archivering van persoonsgegevens sinds het uitbreken van de burgeroorlog in 1990. Verzoekende partij toont met desbetreffende documenten dan ook geenszins haar Somalische nationaliteit aan.

2.2.6.1. Aangaande de vastgestelde gebrekkige kennis van verzoekende partij over het Somalische clansysteem, stelt verzoekende partij dat zij zich nooit echt met het clansysteem heeft bezig gehouden, noch heeft zij er interesse voor. Verzoekende partij heeft dan ook slechts haar kennis en ervaring hieromtrent eerlijk en correct aan verwerende partij meegedeeld.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat van verzoekende partij, die beweert in Qoryooley te hebben gewoond van 1991 tot 2008 en er opnieuw te hebben verbleven van juli 2013 tot januari 2014, minstens verwacht mag worden dat zij een degelijke kennis heeft over de clans in haar regio. Evenwel kan verzoekende partij, ondanks zij zelf stelt dat de Habar Gidir in de meerderheid zijn in haar regio, geen enkele subclan noemen van de Habar Gidir. Voorts maakt verzoekende partij geen enkele melding van de clan Jiddo, waarvan Qoryooley volgens de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 10, deel 5) nochtans het thuisgebied is. Deze vaststelling doet dan ook mede afbreuk aan haar bewering te hebben verbleven in Qoryooley.

2.2.7.1. Waar verwerende partij stelt dat de lacunes in de socio-politieke kennis van verzoekende partij over Qoryooley en Lower Shabelle, haar beweerde regio van herkomst, verder de ongeloofwaardigheid van haar Somalische nationaliteit bevestigen, voert verzoekende partij wederom aan dat zij enkel haar eigen ervaring kan meedelen, doch niet meer dan dat. Zij heeft haar verklaringen afgelegd volgens haar eigen vaststellingen en de propaganda die op dat ogenblik aanwezig waren in Qoryooley. Indien verwerende partij vervolgens over meerdere bronnen blijkt te beschikken met meer informatie over de streek, kan verzoekende partij dit dan ook noch betwisten, noch bevestigen.

2.2.7.2. De Raad merkt vooreerst op dat men alle onwetendheden die verwerende partij in dit verband heeft vastgesteld, dient samen te lezen. *In casu* werd vastgesteld dat verzoekende partij de volledige naam van Indha-Adde, Yusuf Mohamed Siyad, niet herkent, dat zij evenmin de naam Mohamed Abu Abdalla herkent, nochtans de leider van Al Shabaab voor haar regio, ook tijdens de periode dat zij in Somalië was en problemen had met Al Shabaab, dat zij Mukthar Robow als leider van Lower Shabelle noemt, terwijl deze man echter een algemeen leider en gewezen woordvoerder van de groep is, dat verzoekende partij stelt dat niemand kan weten welke andere leiders gekend zijn voor de regio Lower Shabelle daar ze hun gezicht bedekken, terwijl evenwel Mohamed Abu Abdalla in verschillende media genoemd wordt als de leider van Lower Shabelle voor Al Shabaab, waaruit blijkt dat men sommige van de leiders wel degelijk kan kennen, dat verzoekende partij stelt dat de ICU pas de controle over haar regio overnamen nadat zij uit het land vertrok in 2008, maar dat zij de controle weer verloren nadat de overheid hen verdreef en dat Al Shabaab daarna opkwam, terwijl de ICU evenwel in werkelijkheid reeds in 2006 de controle hadden en ook het weer overnemen van de controle door de overheid reeds voor het vertrek van verzoekende partij uit Somalië gebeurde en, ten slotte, dat verzoekende partij over de aanwezigheid van Ethiopische troepen in Qoryooley in het geheel niets zegt. Bovenstaand verweer kan allesbehalve overtuigen, daar van verzoekende partij, een hoogopgeleide jongeman die bovendien beweert in Somalië een journalist te hebben gecontacteerd om te getuigen over de praktijken van Al Shabaab, wel degelijk een gedegen kennis ter zake kan worden verwacht. Haar duidelijk gebrek aan kennis omtrent de socio-politieke situatie van Qoryooley en Lower Shabelle doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar Somalische nationaliteit en haar beweerde verblijf in Qoryooley.

2.2.8. Waar verzoekende partij betreffende de opmerking van verwerende partij dat de betrouwbaarheid van Somalische documenten sowieso gering is, gezien het gebrek aan centrale administratie en archivering van persoonsgegevens sinds het uitbreken van de burgeroorlog in 1990, opnieuw verwijst naar voormeld koninklijk besluit van 17 januari 2013, waaruit volgens haar blijkt dat de wetgever een totaal andere mening is toegedaan, daar er uitdrukkelijk gesteld wordt dat er voor sommige landen, zoals voor Somalië, niet vereist wordt om het bewijs te leveren van de onmogelijkheid of de zware moeilijkheden om een geboorteakte te bekomen, merkt de Raad op dat het loutere feit dat Somalië vermeld wordt in een lijst met landen waar het verkrijgen van akten van geboorte onmogelijk is of op

zware moeilijkheden botst, geenszins aantoonde dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt om te stellen dat de betrouwbaarheid van Somalische documenten gering is, onjuist is. Integendeel wordt hierdoor net de moeilijkheid om documenten te verkrijgen in Somalië bevestigd. Er kan dan ook terecht gesteld worden dat de betrouwbaarheid van Somalische documenten gering is.

2.2.9. Verder stelt de Raad vast dat de vaststelling van verwerende partij dat de geografische kennis van Lower Shabelle en meer specifiek van Qoryooley, haar beweerdde regio van herkomst, te wensen overlaat, een doorslaggevend motief betreft dat door verzoekende partij in haar verzoekschrift ongemoeid wordt gelaten waardoor dit als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.10. Voor wat betreft de motivering omtrent de reisweg van verzoekende partij van Mogadishu naar Nairobi, meer in het bijzonder het niet kennen van enige grote plaatsen die zij onderweg tegenkwam, oordeelt de Raad dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt voldoende uit de overige door verwerende partij aangehaalde motieven, meer bepaald de vaststelling dat de geografische kennis van verzoekende partij van Lower Shabelle en meer specifiek van Qoryooley, haar beweerdde regio van herkomst, te wensen overlaat, de vaststelling dat verzoekende partij eveneens een gebrekkige kennis heeft over het Somalisch clansysteem en de vaststelling dat er voorts lacunes werden vastgesteld in de socio-politieke kennis van verzoekende partij over Qoryooley en Lower Shabelle, dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij beweerdde Somalische nationaliteit en aan haar verblijf in Qoryooley.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij er niet in geslaagd is haar Somalische nationaliteit en haar verblijf in Qoryooley aannemelijk te maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door haar ingeroepen asielmotieven. Derhalve kan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De Raad benadrukt echter dat aangezien de door verzoekende partij Somalische nationaliteit niet kan overtuigen en bedrieglijk voorkomt, zij evenmin aannemelijk maakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partij onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State stelt dat een beslissing die steunt op onjuiste of juridisch onaanvaardbare motieven is genomen met machtsoverschrijding wijst de Raad erop dat verzoekende partij op geen enkele wijze aantoonde welke motieven onjuist of juridisch niet aanvaardbaar zijn. De bestreden beslissing is derhalve niet met machtsoverschrijding genomen.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT